

A lány a parton

A lány a parton a vizet leste
A folyó tükrében lelkét kereste.
Fagyos jeges szélben reszketett a teste.
Arra vágyott, hogy Ő keresse.
Az idő ólomlábakon haladt előre,
Végül remegő térdekkel leült egy kőre.
Gyönyörű szeméből könnyei patakokban folytak,
Vajon a holtak szellemei most épp merre járnak?
Emlékeiben ott volt még a férfi,
Az ő neki való, ki lelke mélyét érti.
Oly boldog volt mikor karjaiban ringatózva nevetett.
Együtt voltak akkoriban serdülő gyermekek.
Aztán a sors másként rendelkezett,
A fiúnak menni kellett s többé vele nem lehetett.
Egy levelet hozott a posta,
Ott megpecsételődött az ő sorsa.
Hősiesen védte szerelme a hazát,
De egy éles lövedék a szívébe talált.
A lány csak állt és a Dunát leste,
Bár nyelné el a hullám ma este.
Találkoznak újra és olyan lesz, mint régen,
Ez már oda fent lesz a nyugodt mindenségben.